

es saig

a la fi!

JA TENIM NORMES

SUBSIDIÀRIES

editorial

Les Normes Subsidiàries

Tots hem sentit més d'una vegada l'expressió Mai és tard quan arriba; o aquella altra segons la qual Més val tard que no mai més. Això ve a tomb, evidentment, per referir-nos a les normes subsidiàries que, segons sembla, ara sí s'han aprovat o s'aprovaran de forma definitiva. No gosam assegurar-ho, però és molt probable que fóssim el darrer municipi de Mallorca que encara no disposava d'aquest elemental instrument de planificació de les normes urbanístiques que han d'estar en vigor dins una comunitat.

Precisament a la redacció de la revista havíem pensat oferir-vos un dossier de tot el que hem publicat referent a aquest tema i havíem començat a recollir dades. Havíem comprovat que sense cap dubte era una de les qüestions que més comentaris havia suscitat: deixant de banda les freqüents al·lusions, més o manco iròniques, d'Un Sord i de les informacions recollides al Noticiari o als Comunicats, li havíem dedicat fins a cinc editorials. El primer al número 15 (març de 1982) on -ingenus i il·lusos que som- donàvem ja per fet que s'aprovarien en cosa de dies. Insistíem al núm. 41 (maig de 1984) en un editorial en què lamentàvem que la nova majoria municipal hagués adoptat la política de retardar tant com pogués aquest assumpte. En tornàvem a parlar al núm. 143 (novembre de 1992) per queixar-nos de la desídia dels nostres governants malgrat que fos una promesa que figurava a tots els programes electorals. Al núm. 155 (novembre de 1993) fèiem unes consideracions generals arran de les converses entre els diferents grups polítics i els tècnics que les elaboraven. I finalment al núm. 220 (abril de 1999) repicàvem campanes perquè l'ajuntament plenari en sessió extraordinària havia acordat l'aprovació provisional de les normes subsidiàries i s'entreveia el vist-i-plau per a l'aprovació definitiva, que no va arribar. En resum, pensam que aquests editorials permeten seguir la indiferència o despreocupació dels successius governs municipals -i no volem entrar en els motius d'aquesta deixadesa- davant una qüestió tan important.

I això que unes normes subsidiàries faciliten la feina dels governants a l'hora de controlar la disciplina urbanística amb una normativa clara i precisa; i d'altra banda protegeixen el ciutadà que sap a què s'ha d'atendre en cada moment i s'elimina la sensació de dependre dels capricis o interessos de qui ha de concedir o denegar un permís.

En aquest escrit, la nostra intenció és simplement de congratular-nos d'haver arribat a aquesta meta, a aquesta regulació o ordenació que amb tota seguretat no satisfarà a tothom, forçosament n'hi haurà de descontents; però no entrem en la bondat o imperfecció de les normes. Entre altres raons perquè ho deixam en mans dels entesos, que són els qui han d'opinar; la nostra opinió tendria poc valor. I ja deien els nostres vells: Entre ferrers no vagis a vendre baules.

**Bolletí de l'Obra
Cultural Balear
d'Algaida**D.L. P.M. 495/80
REVISTA MENSUALDOMICILI
Apartat de correus 5 d'AlgaidaTELÈFONS
971 665 042
971 272 576FAX
971 665 679ADREÇA ELECTRÒNICA
essaig@premsaforana.comIMPRESSIÓ
Tirrena, S.A. Manacor
Telèfon 971555212DIRECCIÓ
Delfi MuletADMINISTRACIÓ
Junta Directiva
de l'Obra CulturalDISSENY I MAQUETACIÓ
Gabriel Salas
Guillem VanrellCORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
Isabel BusquetsCOL·LABORADORS
Biel Bibiloni
Laura Ferragut
Miquel Fiolet
Catalina Fullana
Catalina Martorell
Pere Mulet
Joan Mulet
Antònia Maria Mulet
Xesc Oliver
Pere Sales
Biel Sastre
Miquel Serra
Joan Trobat
Titoieta Ràdio**es saig**
NOMÉS ES RESPONSABILITZA
DE L'EDITORIAL**sumari**

Editorial	2
Sumari/Portada	3
Aromes i gusts	4
Calaix de sastre	5
M'han dit que diuen	6
Pluviòmetre	7
Titoieta Ràdio	9
L'ajuntament informa	10
Sabeu on és?	12
Miscel·lània terrenal	13
Ses escoles	14
Unió Mallorquina	16
Moviment demogràfic	17
Una passejada, dues estampes...	18
Una ració de Llompart	19
Notícies	20
Fa vint anys	21
Esports	22
PSM-EN d'Algaida	24
Noticiari de l'OCB d'Algaida	25
Pàgina de l'Església	26
Una xerradeta amb...	28

aromes i gusts

Safrà *Crocus sativus*

El seu nom, del persa safra, significa groc.

El safrà és una planta de la família de les iridàcies, bulbosa i de flors solitàries i bellíssimes, que posseeixen un llarg tub que s'eixampla en l'extremitat dels seus lòbuls ovals, acabats en punta i de color violaci, en el centre té un estigma de color roig ataronjat.

És d'origen oriental i es coneix des de temps remots. Va arribar a Europa a través de la Ruta de la Seda. Actualment es cultiva en certs països de la Mediterrània, sent Espanya el principal productor.

Els brins de safrà són preferibles al safrà mòlt, perquè aquest pot ser adulterat amb molta facilitat.

Picant, de color groc brillant i perfum intens, en petites quantitats, s'utilitza en moltes receptes de la cuina mediterrània.

S'utilitza com a colorant i aromatitzant de gran valor en la indústria licorera, alimentària i cosmètica.

Per a condimentar carns, peixos, arroços, ... i també pastissos i galletes.

És indispensable en l'elaboració de la bullavesa i de la paella.

Per fortuna, basten uns quants brins per donar sabor i color, ja que és l'espècia més cara del mercat.

És millor comprar-lo en petites quantitats, perquè perd aviat el gust. S'ha de conservar el lloc sec i perfectament tapat.

Ingredients per a quatre persones:

- 200 grams de naps
- 200 grams d'albergínies
- 200 grams de pastanagó
- 200 grams de patates
- dos ulls d'enciam
- quatre cullerades d'oli
- un all picat
- comí, coriandre sec, pebre bord
- una culleradeta de safrà en brins
- herba-sana
- una cullerada de vinagre
- un ou bullit
- sal i pebre bo

Compota de verdure

Elaboració:

Tallarem els naps i el pastanagó en rodanxes, les patates i les albergínies a daus i els ulls d'enciam per la meitat.

Posarem dues cassoles amb aigua i sal a bullir, en una hi courem els naps, el pastanagó i les patates durant vuit minuts; a l'altra, durant cinc minuts les albergínies i dos minuts l'enciam.

Sofregirem l'all picat i hi afegirem el comí, el coriandre, l'herba-sana, el pebre bord i el safrà. Hi tirarem un cullerot del brou de les verdures i ho deixarem coure tot durant cinc minuts. Mentrestant, sofregirem les verdures amb la resta de l'oli i la cullerada de vinagre.

En el moment de servir afegirem el sofrit de safrà i ho espolsarem amb l'ou bullit picat.

Catalina Martorell i Antonia Maria Mulet

calaix de sastre

Jornada de caça

(A en P. J. O. T., que segurament ja viu al paradís de les mil cegues)

"Suquí, als baixos d'aquest alzinar, hi ha d'haver una cega", havia pensat. I, en efecte, al cap d'una estona, en Nord -"una meravella de ca", com ell mateix no es cansava de repetir a tothom qui l'escoltava- ja estava parat davant una mata avisant que olorava flaire de caça. L'instint de l'home, el del vell caçador bregat en mil jornades, i el seu perfecte coneixement de la contrada, no l'havien enganyat: allà, amagada entre les branques, ala-segada de por i d'esgotament, hi havia una cega. El caçador parà l'arma: havia arribat un dels moments culminants de la jornada. Un drama, d'un sol acte i de desenllaç més que sabut, era a punt de confirmar-se en el temps que dura un alè: la cega aconseguiria vèncer la por i això seria la seva perdició. El caçador ja apuntava cap allà on sabia que l'ocell cercant la llibertat trobaria la mort. Tota la passió d'aquell matí de caça concentrada en uns segons d'espera: un vol rabiüt, un dit que accionaria el gallet i... Però aquells segons foren suficients perquè una glopada de records s'alliberàs del sarró de la memòria del vell caçador.

Aleshores recordà quan el seu pare li ensenyava totes les astúcies, totes les savieses necessàries per fer de la caça un art. La més important, tenir molt d'esment del terreny trepitjat. I també, tenir una profunda coneixença dels costums, de la vida dels animals. Recordava que ja de petit experimentava una gran atracció per les cegues, "has reparat quins ulls més vistosos que tenen?". A banda la bella, sempre havia sentit a dir que la cega era carn reial, "perquè un temps només podien caçar-la els reis i els senyors", li havia aclarit son pare. I no tenien mal gust, no, aquells personatges; per a ell, la cega era la millor tallada que es podia trobar dins d'un bon arròs o aguiat. "Per què tenen el bec tan llarg, les cegues, mon pare?" Bastava que aquest gratàs la terra amb un bastonet per entendre la lliçó a la primera, quasi sense paraules: amb el bec, les cegues hi cerquen els cucs de terra que els serveixen d'aliment.

Recordava també com li agradava trobar un nieró d'ocell, sobretot si era de mèrlera. A l'estiu, en descobrir-ne un entre les branques d'un ullastre, el guardava i el vigilava com el més estimat dels tresors. Durant el temps de cria, s'hi acostava de puntetes, sense fer remor, per veure com la femella covava els tres o quatre ous; era per demés: quan l'ocell advertia la presència de l'intrús, aixecava el vol. Llavors l'al·lotell podia observar el niu abandonat sense presses, amb delit, amb els ulls grans com a taronges, però sense destorbar-lo gaire; la femella havia de retornar per acabar la seva funció atàvica. I els nius de cega? "No és nat ni naixerà qui niu de cega trobarà", diu la cançó. No necessitava demanar-ho al pare per llucar el perquè: ell ja sabia que les cegues arriben a l'hivern, amb les primeres fredors, i era de bon pensar que devien criar ben lluny dels nostres boscs. "A les zones continentals del Nord d'Europa", recordava haver llegit en un llibre.

Així mateix li agradava observar els conills, i caçar-los; per això els construïa clapers, que els feien de jaç. I els tirava tomàtiques i pomes podrides perquè tenguessin menjar...

De sobte, el gemec de l'aire copejat per unes ales mogudes furiosament el va retornar a la realitat. Disparà d'eima...

Al cap d'una estona, la llar agombolava el seu cansament.

En Calaix i Desastre

m'han dit que diuen

Aquest mes de març ja hem sentit queixes de falta de pluges: els camps tornaven a estar ben secs, i la calor que ha fet ja feia pensar si l'estiu havia arribat, i semblava que havia de ser molt llarg. I és que al nostre país no sap ploure: o no plou o plou massa. Però al final, els darrers dies del mes, el cel s'ha decidit a regar els sembrats i llevar la pols dels arbres. Haurà molestat, o no haurà deixat sortir, les processons de Setmana Santa, però què hi farem... També hi ha allò de només plou quan no hi ha escola... Però benvingudes siguin aquestes pluges, que ja feien una bona falta.

Hem sentit comentar que hi ha un retorn, o reviscolada, de les funcions de Setmana Santa, tant a les processons com a les cerimònies de l'església. El que xoca a molta gent és que aquest "retorn" es vegi a les televisions, que a més de transmetre processons i funcions religioses, ens han endossat, i a voler, pel·lícules de romans i bíbliques, com fa quaranta anys; només han faltat un parell d'espanyolades com "Marcelino..." o "Raza" o "El Judas". Hi ha qui ha comentat si això és influència de n'Aznar.

Parlant de l'església, sembla que les obres segueixen a bon ritme, però com que és un edifici molt gran, la cosa s'allarga, i n'hi ha que ja voldrien veure la placeta neta, sense tants de trastos pel mig. Ens han dit que el rector, en Toni, està satisfet de com van les coses, i que l'aspecte econòmic, que era i és ben preocupant, de moment va més que bé. Esperem que segueixi així, perquè no s'hauria de desbaratar.

Canviant de tema, un problema que com cada any surt a moltes converses és el de les bicicletes per les carreteres. Cada any, en arribar la primavera, patim aquesta "invasió", però enguany és com si encara n'hi hagués més, i com si anassin més pel mig. Anar d'Algaida a Lluçmajor, o al revés, és un problema perquè la carretera és estreta i els ciclistes hi circulen en gran quantitat. És vera que mereixen i tenen tot el nostre respecte, però, precisament perquè són els més dèbils, haurien de posar més atenció i esment a circular amb precaució.

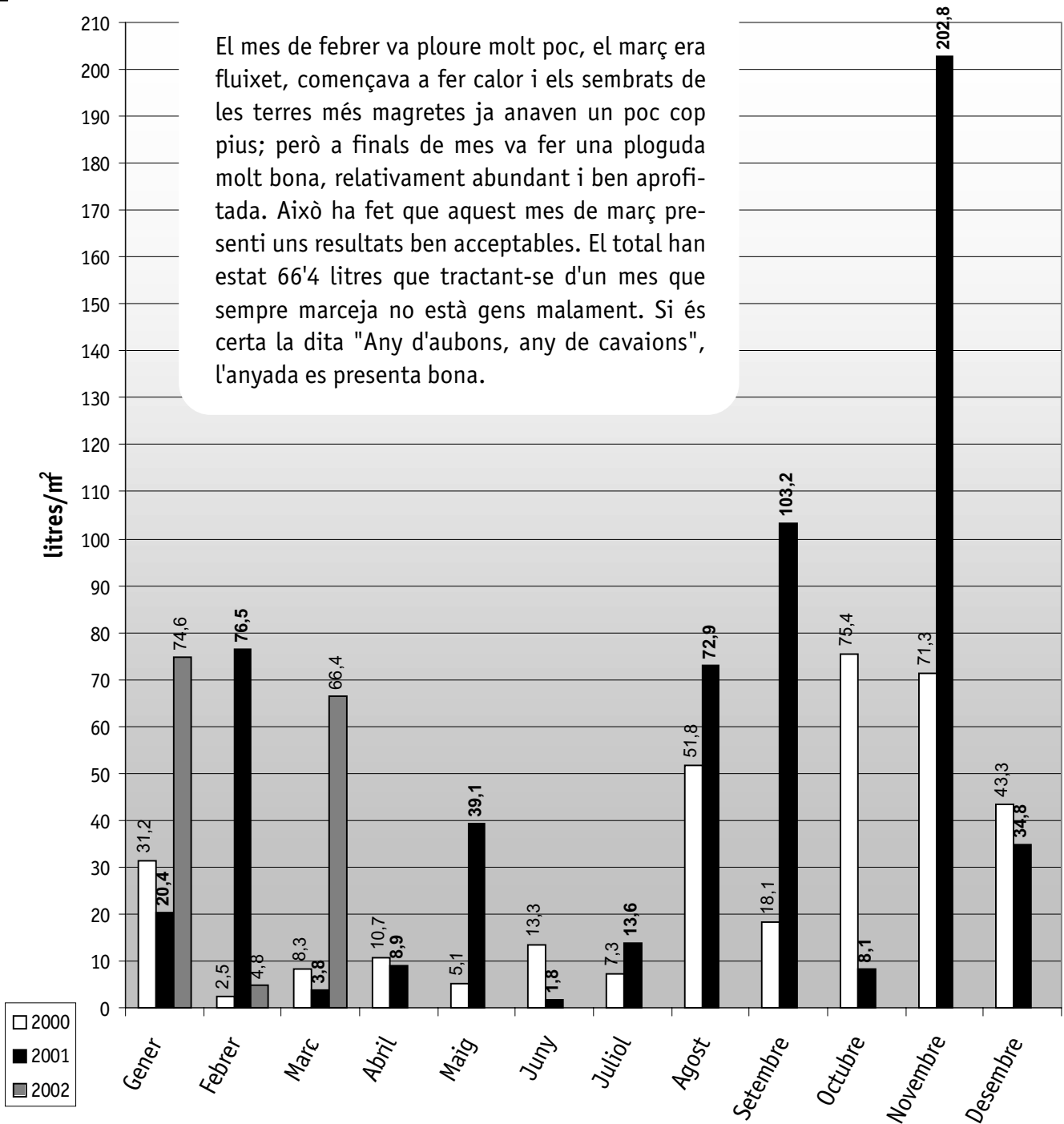
Però vaja, no tot han de ser problemes del que hem de parlar, hem de procurar incloure qualche bona notícia. Si fa mesos ens queixàvem dels clots dels camins de per fora vila, i del poble, ara ens han dit que ja estan tots tapats. Han d'haver fet una feinada, perquè n'hi havia molts, i grossos que eren... La veritat és que el manteniment, per mínim que sigui, de tots aquests camins del terme d'Algaida, tan extens, ha de ser molt laboriós, i costós.

El problema és que el nostre ajuntament no només ha de mantenir els camins, sinó moltes altres coses, i tant o més necessàries. Un tema que va sortir l'altre dia fou la reforma del camp de futbol, un projecte, segons indicis, molt ambiciós i amb un pressupost alt. Com sempre, qualcú diu que la part grossa dels doblers els aporta el govern, el consell o el "Gobierno de Madrid", és igual; però l'ajuntament hi ha d'aportar un tant per cent, més o manco baix, però que quan parlam de molts de milions arriben ben amunt. Si pensam en totes les obres que hi ha en marxa, trobarem "normal" que el pressupost que a principis dels anys 80 era d'una quinzena de milions ara s'acosti als quatre-cents milions de pessetes; perdó, ja sabem que ho hem de traduir a euros, més de dos milions. És clar que dit així no pareix tant. Ah, un va dir que la gespa artificial també té el seu manteniment, no tan costós ni de molt com l'herba natural, però que déu n'hi do, del que costa de mantenir.

Hem deixat per al final els comentaris sobre la nova figura del zelador d'obres i les normes subsidiàries, però hem pensat que ja llegireu les opinions més assenyades i serioses que segurament sortiran a aquesta mateixa revista, sigui en forma d'editorial, d'ajuntament informa o dels partits polítics. El que sí volem dir és que, si és veritat que s'han aprovat les normes subsidiàries, el poble haurà fet una passa endavant; ja l'hauria d'haver feta fa molts d'anys, i d'això ens hem queixat sempre, però a la fi sembla que hauran arribat a bon port. No sé si semblarà una conya donar l'enhorabona a l'ajuntament, però la hi donam. Ara bé, com passa amb qualsevol normativa, si no es fa complir, és paper banyat i encara és pitjor.

Un Sord

pluviòmetre

Les normes subsidiàries d'Algaida, Pina i Randa

Des del mes passat, el municipi d'Algaida disposa de planejament urbanístic. El passat 22 de març, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric, va aprovar de manera definitiva les Normes Subsidiàries de Planejament.

Per arribar a celebrar aquest moment, l'espera ha estat llarga, massa llarga. Han passat vint anys des de la primera aprovació inicial, l'any 1982. Això vol dir que redactar i aprovar un planejament urbanístic no és una tasca fàcil, és complicada, però a la vegada és necessària. L'urbanisme sempre és una àrea difícil, però malgrat aquesta dificultat, també hem de ser conscients que per al desenvolupament del municipi és imprescindible tenir una normativa urbanística pròpia.

Fins ara, el Pla Provincial o, darrerament, les Directrius d'Ordenació del Territori, han estat els instruments que han regulat l'urbanisme: eines vàlides però que pel seu caràcter general no eren l'instrument que servís per definir el model urbanístic que necessiten Algaida, Pina i Randa i tampoc possibilitava perspectives de futur quant a creixement o a solucionar altres mancances que té el municipi.

Per això, el tipus de planejament que necessitam l'ha de definir una normativa pròpia i específica, que ha de ser l'eina bàsica de la gestió urbanística i que, a la vegada, ha de complir una sèrie d'objectius necessaris per encarar el futur.

La definició de noves zones verdes i d'equipament, que serviran per ampliar les instal·lacions i els serveis municipals; el traçat de nous vials, que podran diversificar la circulació; l'increment de sòl urbà, que ha de disminuir la pressió urbanística dins sòl rústic que patim actualment i, a la vegada, abaratir el preu dels solars; nou sòl urbà municipal, que podrà servir per a la construcció d'habitatges de promoció social o la normativa que defineix la tipologia i les característiques dels habitatges són aspectes que regulen les normes.

Tot això implica que l'aprovació de les normes no és un punt d'arribada, és un punt de partida. És veritat, l'aprovació de la normes subsidiàries és el final d'un procés que com he dit abans, ha estat llarg i complex, però és, també, el començament, l'inici d'una etapa que ha de marcar i concretar el desenvolupament i el futur del municipi en tots els seus aspectes, urbanístics, demogràfics, comercials i socials.

Per a tots, això representa un gran repte. Per una part, els ciutadans tenen la possibilitat de desenvolupar les diferents unitats d'execució. Per l'altra, l'ajuntament té l'obligació de garantir el compliment de la normativa, però ambdós tenen responsabilitat de gestionar les possibilitats potencials que tenen les normes per millorar el desenvolupament i el benestar del municipi.

L'Ajuntament és el responsable del compliment i de la gestió d'aquesta normativa. Sabem que serà una tasca complicada, a vegades difícil, però l'encaram amb il·lusió, perquè som conscients que el municipi és el gran beneficiat de tenir una normativa urbanística.

Jaume Jaume i Oliver
BATLE D'ALGAIDA

2002

IX Premi Santa Anneta de Llengua i Cultura Catalanes

El Centre Cultural d'Algaida convoca, per novena vegada consecutiva, el

Premi Santa Anneta de Llengua i Cultura Catalanes.

El guardó vol ser un reconeixement públic a les persones i als col·lectius que quotidianament treballen per a la normalització cultural dels Països Catalans.

El Santa Anneta vol premiar, sobretot, la laboriositat i la constància d'individus i grups que contribueixen a refermar la nostra personalitat com a poble.

Algaida, abril de 2002

REQUISITS DELS CANDIDATS

Persones, entitats o grups que destaquin per la defensa i la promoció de la cultura i llengua catalanes.

PRESENTACIÓ DE CANDIDATS

Oberta al públic en general. Cal adreçar les candidatures, amb una breu argumentació dels mèrits, a Titoieta Ràdio.

TERMINI

Fins al 30 de juny de 2002.

LLIURAMENT PÚBLIC

Dins el marc de les festes de Sant Jaume d'Algaida, que es faran del 13 al 26 de juliol.

DOTACIÓ

Obra artística de Jaume Falconer.

Centre Cultural d'Algaida
ENTITAT PROMOTORA DE

CASAL PERE CAPELLÀ
carrer dels Cavallers, 22
07210 Algaida
Illes Balears

TELÈFON I FAX
971 125 381

PÀGINA WEB
www.titoieta.com

CORREU ELECTRÒNIC
radio@titoieta.com

l'ajuntament informa

PRESSUPOST MUNICIPAL 2002

L'ajuntament plenari, a la sessió ordinària celebrada el 7 de març, va aprovar inicialment, amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM) i del representant d'UM i l'abstenció del Grup Popular, el pressupost municipal per a l'any 2002, que ascendeix a 2.286.737,09€ (380.481.037PTA).

Del total del pressupost es destina un 44,83% a inversions reals, de les quals cal destacar, la segona plurianulitat del centre sanitari d'Algaida i la reforma del camp de futbol. El 55,17% restant es dedica a despeses corrents. El seu desglossament és el següent:

INGRESSOS			
Capítol	Descripció	Euros	Pessetes
1	Imposts directes	632.864,47	105.299.788
2	Imposts indirectes	116.235,74	19.340.000
3	Taxes, preus públics	192.911,62	32.097.793
4	Transferències corrents	466.259,18	77.579.000
5	Ingressos patrimonials	16.829,12	2.800.130
7	Transferències de capital	565.893,08	94.156.686
9	Passius financers	295.743,88	49.207.641
	TOTAL	2.286.737,09	380.481.037

Ingressos corrents	1.425.100,13 €	237.116.710 PTA
Ingressos de capital	861.636,96 €	143.364.327 PTA

DESPESES			
Capítol	Descripció	Euros	Pessetes
1	Despeses de personal	573.118,46	95.358.888
2	Compra béns corrents	548.248,65	91.220.900
3	Despeses financeres	40.092,49	6.670.829
4	Transferències corrents	100.049,75	16.646.878
6	Inversions reals	910.409,52	151.479.398
7	Transferències de capital	52.767,81	8.779.825
9	Passius financers	62.050,41	10.324.320
	TOTAL	2.286.737,09	380.481.037

Despeses corrents	1.261.509,35 €	209.897.495 PTA
Despeses de capital	1.025.227,74 €	170.583.543 PTA

NORMES SUBSIDIÀRIES

A la sessió celebrada el 22 de març, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric va aprovar de manera definitiva, amb els vots favorables dels representants del PSOE, PSM, UM i de l'Ajuntament d'Algaida i l'absència dels representants del PP i EU, les Normes Subsidiàries de Planejament del municipi d'Algaida.

D'acord amb l'informe de la ponència tècnica, celebrada el 15 de març, les normes subsidiàries s'aproven amb 15 prescripcions, de les quals les més importants són les que afecten a les Unitats d'Execució situades a la part sud d'Algaida, entre sa Plaça, la zona esportiva des Porrassar i els carrers Colomer i Nou i, també, a la unitat d'execució situada a la part est, paral·lela al carrers Joan Alcover i Metge Verger, que queden classificades com a sòl apte per urbanitzar.

Per altra part s'introdueix una altra prescripció que afecta la impossibilitat de poder construir habitatges de tipologia de grans blocs d'adossats, la qual cosa desvirtuaria el caràcter dels habitatges tradicionals del municipi.

Aquestes normes entraran en vigor quan el text i la documentació gràfica sigui publicada al Butlletí Oficial de les Illes Balears.

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

PREMIS CASTELLITX 2002

El jurat dels Premis Castelltix 2002, reunit el 29 de març, va acordar per unanimitat concedir:

XXVI Premi de Poesia

Rosa d'Or de la Pau

A flor de llavi de Vicent Fausto i Manzano.

Accèssit

Calcetins de tardor de Miquel Barceló Noguera.

XXVI Premi de Narració Curta

Rosa d'Or de la Pau

Papilio Machaon de Francisca Aina Mercè Sabater

Accèssit

Tan sols si és estrictament necessari
de Miquel Àngel Vidal i Pons.

XXIV Premi de Poesia Popular (Glosat)

Rosa d'Or de la Pau

Ver7s de la terra de Dolors Miquel.

Accèssit

Un cordial i heterogeni assaig a la fresca
de Tomeu Grau Fullana.

VII Premi d'Investigació

Rosa d'Or de la Pau

Bartomeu Pou i Puigserver, un erudit jesuïta d'Algaida de Nicolau Pons i Llinàs.

I Premi de Fotografia

Rosa d'Or de la Pau

El Ram de Gabriel Munar Garcías.

Accèssit

Cossier de Gabriel Munar Garcías.

Els Premis Castelltix 2002 varen ser lliurats durant l'acte que es va celebrar la nit de l'1 d'abril, Dilluns de Pasqua, a l'auditori del casal Pere Capellà.

sabeu on és ?

Una **torre** és, segons el diccionari, "una construcció cilíndrica o prismàtica més alta que ampla, aïllada o sobresortint d'una edificació, i que serveix per a protegir una ciutat, castell, casa, etc.". Aquesta que us oferim devia ser de doble ús d'una "gran possessió", perquè té un matacà que la corona, per poder observar i hostilitzar l'enemic, i una finestra geminada, acompanyada d'una espadanya a la part superior, que denota la presència d'una capella interior.

"Torre de l'Homenatge": la d'un castell dins la qual el seu cap prestava jurament de fidelitat i de defensar el castell. "Torre de molí": construcció cilíndrica dins la qual està muntada la maquinària d'un molí de vent.

"Ésser com una torre": es diu d'una persona alta i robusta. "Fer la torre": pujar verticalment i després caure en picat una perdiu o altre ocell quan ha estat ferit.

Llinatge

"Torre" (escrit generalment Torra): existent a Almenar, Igualada, etc. És més freqüent la variant Torres, que es troba a tots els indrets de parla catalana.

Topònims

"Torres de Segre": vila de la comarca de Les Garrigues, a 15 km de la ciutat de Lleida. "Sa Torre Vella" (o "des Pou Fondo"): possessió del Quarter II, de la qual es desmembraren antigament Sa Torre d'en Calina i Sa Torreta.

Solució del mes passat

L'antena que sortí en ES SAIG anterior està situada a un lateral del camp de futbol d'Es Porrassar, vora el lledoner de Sa Farinera Vella. Era massa fàcil d'endevinar.

Cançó

Es segadors de Sa Torre,
enguany seran es darrers,
perquè en veure cirerers,
tot d'una arranquen a córrer.

Pista

La torre de defensa que us mostrem avui és de finals del segle XX, encara que sembli de l'Edat mitjana, i és única al nostre poble, on aquest tipus d'edificacions són tan comptades que ni se'n troben, perquè estam situats lluny de la costa, a diferència per exemple de la Marina de Lluçmajor, on cada possessió una mica important tenia la seva torre de protecció de les incursions corsàries. Aquesta torre només es pot visitar durant unes dates molt concretes de l'any i resta situada a un lloc actualment en obres de restauració.

miscel·lània terrenal

■ **La II Trobada de Músics per la Llengua** celebrada dissabte 24 de març a Santa Eugènia va ser tot un èxit. Unes 12 mil persones, que gaudiren amb les actuacions dels 65 grups i solistes en català, acudiren a l'esdeveniment. Aquestes xifres donen una idea aproximada del grau de creativitat i dinamisme que hi ha actualment en aquest àmbit cultural de Mallorca.

■ **Diferències informatives.** Per cert que el Diario de Mallorca només va dedicar dues línies a la II Trobada de Músics per la Llengua. Ara bé, durant tres dies consecutius (22, 23 i 24 de març) va dedicar un gran desplegament informatiu, amb portades i fotografies a tot color incloses, a la família reial espanyola. Qüestió d'arrelament al poble que el llegeix.

■ **Nou disc de Joan Valent.** He llegit al Diari de Balears que el compositor Joan Valent acaba de presentar el seu segon treball discogràfic sota el títol d'Ensems.

En aquest nou disc i a través de 9 talls interpretats per l'Ars Ensemble, en Joan Valent s'acosta als sons de la Mediterrània occidental i particularment a Mallorca. Precisament el treball inclou un tema en memòria a l'escriptor Blai Bonet i un altre dedicat a recordar els anys d'infantesa i joventut del compositor, titulat Algaida.

■ **Hotelers que ens estimen.** He sentit per la SER que, després de les mil potadetes dels hotelers en contra de l'ecotaxa, ara i com a traca final han amenaçat a traslladar el domicili fiscal de les seves empreses a altres comunitats autònomes per evitar pagar qualsevol tipus d'impostos a les Illes Balears. Just per fer la punyeta.

■ **Paradoxes del cas de Formentera.** Estic d'acord amb l'advocat del PSM en el cas dels vots de Formentera, Miquel Àngel Mas, que qüestiona la capacitat del jutge per efectuar correctament amb imparcialitat i objec-

tivitat la instrucció a la vegada que considera una falta molt greu del sistema que el magistrat que jutja hagi estat proposat pels mateixos que són jutjats. Per cert, també afegeix que no és acceptable la diferent actuació dels tribunals de justícia quan hi ha indicacions fonamentades de culpabilitat: si un és "pobre i desgraciat" se'l pot citar com a imputat, en canvi, si és ministre "excel·lentíssim", no se'l pot cridar.

■ **La comunicació com a transmissora de valors.** He rebut un opuscle editat per l'Institut de la Dona i dues conselleries del Govern de les Illes Balears (Educació i Benestar Social), que em recorda la necessitat de no utilitzar un llenguatge sexista. La publicació insisteix que la comunicació és també un recurs per a la igualtat. Un dels errors més freqüents en aquest aspecte és el que cometem quan relacionam determinades feines amb sexes. Alguns exemples que apareixen en el llibret són ben significatius.

peresales@inicia.es

Llenguatge sexista

Les dones de neteja
Els funcionaris
Els metges i les infermeres
Els pilots i les hostesses

Formes no sexistes

El personal de neteja
Els funcionaris i les funcionàries, el funcionariat
El personal mèdic o el personal de salut
Els membres de la tripulació

ses escoles

Unió Mallorca

Normes Subsidiàries

La Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric, en sessió celebrada el dia 22 de març de l'any 2002, adoptà, entre d'altres, el següent acord.

Atès l'expedient relatiu a les Normes Subsidiàries de Planejament del municipi d'Algaida i d'acord amb el dictamen de la Ponència Tècnica, aquesta comissió, en el tràmit previst a l'article 132.3 del Reial Decret 2159/1978, de 23 de juny, Reglament de Planejament Urbanístic, acorda: **APROVAR DEFINITIVAMENT LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL MUNICIPI D'ALGAIDA tot subjectant-les a una sèrie de prescripcions (en total 15).**

La Comissió Insular d'Urbanisme està composta de 9 membres, que representen els distints partits polítics, així el sentit del vot va ser el següent:

■ Unió Mallorca	- 4 Representants	- 4 Vots a Favor.
■ PSM.	- 2 Representants	- 2 Vots a Favor.
■ PSOE	- 1 Representant	- 1 Vot a Favor.
■ Partit Popular	- 1 Representant	- 1 Vot d'Abstenció.
■ Esquerra Unida	- 1 Representant	- 1 Vot d'Abstenció.

En total 7 vots a favor i 2 abstencions, cap vot en contra.

L'aprovació del planejament urbanístic d'Algaida, Pina i Randa ha estat llarg i molt difícil, de fet, a la resolució d'aprovació, s'hi indiquen un total de 15 prescripcions i modificacions a fer que s'hauran de complir per aconseguir la total i definitiva aplicació de la norma.

I dins aquestes dificultats la intervenció d'Unió Mallorca ha estat fonamental i decisiva per tal de desbloquejar la situació i arribar a un compromís que ha permès l'aprovació.

Una vegada aprovades les normes queda feina per fer, tant per part de l'ajuntament, per tal de resoldre les prescripcions, com per part dels propietaris dels terrenys urbanitzables, propietaris que UM vol animar a redactar els corresponents plans parcials, a efectes d'aconseguir la definitiva classificació del terrenys com a urbans.

Però sens dubte, aquesta reivindicació històrica dels pobles d'Algaida, Pina i Randa que és l'aprovació de les normes, obre tota una sèrie d'expectatives que, si es confirmassin, donarien un bot de qualitat al nostre poble, ja que el desenvolupament de les normes permetran:

- *Uns majors ingressos per l'ajuntament, tant en llicències d'obres com posteriorment amb la recaptació de l'Impost de Béns Immobles.*
- *Creació de nous vials, per descongestionar el trànsit i regular l'aparcament.*
- *Continuar amb el traçat de la ronda circumval·lació.*
- *Creació de zones verdes.*
- *Nous terrenys per l'ajuntament amb les cessions dels urbanitzables per destinar a habitatges de protecció oficial per als joves o nous serveis municipals.*
- *Solars més barats a distintes zones del poble, a més oferta menys preu.*
- *No pagar els 30 milions per la cessió dels terrenys de la piscina municipal.*
- *Possibilitat d'establir nous negocis o canviar els ja establerts a les noves zones previstes dins el planejament.*

En definitiva els efectes positius són molts i molt importants, sens dubte un bon desenvolupament d'aquesta normativa és beneficiosa pel nostre poble.

Per part d'Unió Mallorquina hem fet la nostra feina i estam satisfets dels resultats. Els darrers mesos l'impuls donat a les negociacions tant amb el Sr. Antoni Pascual (Conseller d'Urbanisme), com amb el Sr. Miquel Àngel Grimalt (Director General) han donat el seu fruit i s'ha desbloquejat la situació amb un acord de compromís que ha satisfet totes les parts, a més de comptar amb el vot favorable dels 4 representants d'Unió Mallorquina a la Comissió Insular d'Urbanisme.

Cal felicitar tots els Algaidins, Piners i Randins per aquest fet històric per als nostres pobles, i també a l'equip de Govern de l'Ajuntament d'Algaida (PSOE i PSM) per la bona feina feta i que, en tot moment, han donat suport a aquestes normes i també volem felicitar el PP pel canvi de darrera hora, passant de votar en contra de les normes a abstenir-se, enhorabona a tots.

moviment demogràfic

Defuncions

Maria Montblanch Capellà

Va morir dia 17 de març
a l'edat de 90 anys.

Bonaventura Barceló Sastre

Ens deixà dia 1 d'abril
a l'edat de 82 anys.

Naixements

Belén Fernández Bustos

Filla de Fernando i Jacinta,
va néixer dia 26 de febrer.

Bàrbara Margalida Amengual Sastre

Filla de Tomeu i Maria Francisca,
va néixer dia 10 de març.

Marc Puigserver Dantí

Fill de Guillem i Margalida,
va néixer dia 23 de març.

una passejada, dues estampes...

Un passeig com a metàfora de la vida: trescam camins incerts, però mesells de serenor i de bellesa.

On som, per a què servia un escopidor, què són aquells forats de la paret... El desig de saviesa de qui encara té tota una vida per omplir. I les respostes assenyades de qui ens ha omplert tota la vida.

Passejam per un camí que no passa. Quan tornam, el sol ens fa l'ullet per entre els ametlers enfarinats de flors rialleres. Fins demà, si és que el demà existeix.

Ja a casa, l'amic amb veu de llibre ens resol un dubte. Només un, però: Son Llubí.

Text i fotografies: *Miquel Serra*

una ració de llompart

1. COMA-LO-FORNO

Hi ha mots,
sobretot si són topònims,
que us velluten la boca de melassa
com si fossin mansois i suburbans
caramels de cafè amb llet.
Heus ací (posem per cas) Coma-lo-forno.
Dessota cada «o» hi ha un balneari
ple d'humitat com una vella estampa,
amb tot de noies
vieneses i tuberculosos,
o qui sap si una donzella druida
que canta l'ària de Bellini
enmig d'un devessall de flors boscanes.

Estimeu els topònims
—quin goig de dir «topònim»—,
rabegeu-vos
dins la saba i el suc dels bells topònims.
Somiareu geleres
i cels ennuvolats, i antigues gestes,
i pirineus, i estanys, i mossèn cinto
verdagner, i la petja del diable,
i boix grèvol, nadals, un almogàver,
i direu algun mot en aranès.

Creieu-me:
sigueu civils, civilitzats, ben casolans.
Pronuncieu,
vora la llar dels avis,
amb molta nit, l'esposa, la fillada,
les tendres figuretes del pessebre,
plens de beat enyor, Coma-lo-forno
(3.032 metres).

Potser aconseguireu
oblidar dolçament moltes coses.

2. CANÇÓ EN LA NIT

Mussol, torrent, lluna plena,
el gotellim de la por;
toquen hores, callen passes,
gira el temps a poc a poc.
Oliveres i desvaris
t'esbullen el caminó,
el núvol tapa la lluna:
només, en l'ombra, el mussol.
Quan arribis a la fita
es badaran alba i flor

3

S'estimaren; saberem
la urgència del sexe, com les venes
poden en un moment omplir-se d'aigua
salobre, de sol d'estiu, de peixos
saltadors.

S'amagaven
per la nit del pinar o per les tèbies
raconades de l'ombra.
Sentien, lassos,
la remor de l'oratge o el llunyaníssim
brogit de la ciutat.
En desvetllar-se l'endemà ella creia
que a l'alcova hi havia olor de roses,
i ell pensava el primer vers d'un poema
que mai no arribà a escriure.

Les noces foren de pinyol vermell.
Tenen un fill notari a la península
i una filla amb promès.
Són gent d'allò que en diuen respectable.

Tornen a casa cap al tard, lentíssims,
assaborint cansadament la tarda.
Amb una punta de frisança, els ulls
se'ls perden qualche pic entre les branques
dels arbres del carrer, com si hi sotgessin
un reste de verdor o de carícia.
Miren els anys, el cel, les hores seques,
el rellotge i la pols. Caminen. Callen.

4. I EL SONET DE PER RIURE

Foll més que foll, aguaita en el mirall
faç de capat o peix en el rostoll;
palla mental et fas i resta el boll
orfe de gra en el teu escarafall.

Hala, valent! Si pots, entra en el ball,
tu, llenguallarg de vent i de soroll;
però jo et dic que flectaràs genoll
i de gairell fotogràfic cap per avall.

Homic tot nyic que assages vius renills
de poltre en zel, espantador d'ocells,
de papallons percaçador i d'antulls,

no empaitis pus cremors de foguerills,
que saps que als dits no et resten més clavells.
Passa de tot, vellard, i tanca els ulls.

Aquest mes hem tengut gola de substituir l'habitual variat per una ració. Una ració d'un dels poetes més importants de la poesia catalana del segle XX: **Josep Maria Llompart**. Per omplir el plat, hem destapat les olles: "La Terra d'Argensa" (poema 1), "Spiritual" (poema 2), "Poemes de Mondragó" (poema 3) i "La Capella dels Dolors i altres poemes" (poema 4). Bon profit!

J. O. i M. S.

notícies

MOSTRA DE CUINA

El passat dia 3 de març va tenir lloc, al Restaurant Can Mateu, el primer sopar degustació de la 18a Mostra de Cuina Mallorquina, que es celebrarà del 10 al 19 d'abril al Recinte de Fires del Polígon de Llevant de Palma.

A la cita d'Algaida hi assistiren més de dos-cents convidats, entre els quals hi havia el batle Jaume Jaume, que pogueren tastar: caragols amb porcella del restaurant Can Mateu, sopes de matances des Pou de Lloret, granada d'albergínies de Sa Comuna (també de Lloret), sípia amb sobrassada de Can Pinyol de Palma, frit de porcella de Can Toni de Campos i llom de xot amb salsa de romaní de La cuchara de Palma. A més, el forn de Sa Pelleria de Palma presentà pastís de fulls de poma i ensaïmada de crema.

El restaurant Can Mateu serà present a la Mostra els dies 16 i 17.

AGAFA ELS DOBLERS I CORRE

El passat 12 de març un home armat amb una pistola assaltà la sucursal del Banc de Santander Central Hispano, de la Plaça d'Algaida. El succés es va produir poc abans del migdia, quan a l'interior del recinte només hi havia el director i un empleat. L'atracador va aconseguir un botí aproximat de 6000 • (un milió de pessetes). Aleshores un agent vestit de paisà s'adonà del que passava a l'interior i va intentar evitar el robatori, però l'atracador va reaccionar apuntant l'agent amb la arma i l'obligà a tirar-se a terra. Després, va fugir amb el cotxe que l'esperava a fora de l'oficina, conduït per una dona. El dispositiu d'emergència que es posà en marxa, amb helicòpter i tot, no va ser suficient per aturar-lo.

SON LLÀTZER MÉS A PROP

El passat mes de març, Francesc Ramis, en representació de l'Ajuntament d'Algaida, juntament amb els representants dels municipis de l'àrea d'influència del centre hospitalari de Son Llätzer, visitaren oficialment les instal·lacions, acompanyats

pel President del Govern Francesc Antich i el gerent de l'entitat Josep Pomar, que informà que les consultes externes funcionen a ple rendiment, tot i que altres serveis s'aniran incorporant a poc a poc. Pel que respecta a les derivacions que des dels centres de salut dels municipis es fan cap a Son Llätzer, s'anuncià que es va complint el calendari previst.

MINUTS MUSICALS

Joan Valent presenta, a principis de mes Ensembles, el seu segon treball discogràfic que inclou nou temes interpretats per Ars Ensemble. Ha comptat amb la col·laboració, entre altres, de Pasió Vega, el xeremier asturià Jose Manuel Tejedor i l'acordionista Josean Goicoetxea. A més, a alguns temes compta amb la participació d'un cor renaixentista. Si al primer treball predominaven les reminiscències àrabs, a aquest segon ha volgut fer una ullada a la Mediterrània Occidental (Morricone o Camarón, segons Joan Valent són clars testimonis de la música d'aquesta zona). Un component destacat són les referències a Mallorca: un exemple és el tema "Algaida", per recordar els seus anys d'infantesa i joventut (tot i que actualment resideix a Madrid, Algaida és per a ell "un punt geogràfic essencial dins del meu cor") o Memoriam un homenatge al poeta santanyiner Blai Bonet. Altres temes que inclou el nou disc són Au Cega, Un moment, Mare, La mort (un poema musicat de l'autor català resident a Algaida Ricard Martínez Pinyol), El tiempo i La luz, els dos darrers cantats per Pasió Vega. Ensembles està editat per MuXXic.

UN ALGAIDÍ EN BICICLETA

El proper 19 d'abril comença a Monterrey (Mèxic) la copa del món de ciclisme en pista. L'algaidí Toni Cerdà, seleccionador nacional d'aquesta modalitat, ha estat una vegada més l'encarregat de preparar l'equip que representarà a Espanya en aquest campionat. Part dels ciclistes que formaran l'expedició, els podrem veure al Cinturó Ciclista Internacional a Mallorca que es disputarà entre els dies 10 i 14 d'abril.

EL CLUB D'ESCACS ALGAIDA

A la 6a jornada, l'equip algaidí va cedir l'única derrota que duu fins ara contra l'equip "La Balanguera" per 3.5 - 0.5. A la darrera jornada de la lligueta, els algaidins s'imposaren a "Unió Marratxí" en un partit molt disputat per 2.5 - 1.5. i aconseguiren la segona posició del grup B de la 2a categoria, que serví per col·locar l'equip dins el play-off d'ascens, on s'enfronten els quatre primers classificats dels grups A i B. Els punts aconseguits durant els play-off es sumen als aconseguits durant la lligueta. L'equip algaidí ha començat magníficament aquest play-off, tant que, quan només s'han jugat la meitat de les partides, ja es pot anunciar que ha ascendit matemàticament a 1a categoria. Això gràcies a les victòries dins Son Dameto per 0.5- 3.5 i dins l'Algaida contra "Sa Dragonera C" per 2.5 -1.5. Segons informa Jaume Joan, l'equip s'ha reforçat amb un nou fitxatge: Jordi Vall de Vilafranca.

Biel Sastre

fa 20 anys

ES SAIG de fa vint anys dedicava la seva portada a la festa de la Pau i a les pàgines interiors es referia a la incoació de l'expedient per al nomenament de Castellitx com a monument historicoartístic, a fi de poder aconseguir les subvencions per solucionar els problemes d'estructura de l'edifici i per a la restauració del retaule; tot semblava fet però passaren molts d'anys per veure resoltes aquestes qüestions. També es recordava que feia un any de la desaparició de la pica de l'aigua beneïda de Castellitx, que a hores d'ara no ha estat localitzada.

La cooperativa ALPIRA informava d'ampliacions de la seva activitat així com dels resultats desastrosos d'una esquitxada per combatre les herbes, però que va afectar negativament unes 150 quarterades de sembrats; l'editorial es referia també a aquesta "equivocació".

L'ajuntament informava de la substitució del regidor Andreu "Trinxet", de la contractació de l'arquitecte municipal Antoni Barceló i de l'assessor jurídic per a qüestions urbanístiques Francesc Antich. També ens assabentam que l'aportació municipal per a les festes de Sant Jaume era de 143.000 pessetes.

Un Sord parlava, entre altres coses, d'un conflicte sorgit a Pina per culpa dels coloms. A la secció de Pina, en Xesc Oliver insistia en la necessitat de crear una associació de veïns; també es feien les primeres passes per crear l'associació de la tercera edat a Algaida. S'informava de la nova junta de la Societat de Caçadors, encapçalada per Francesc Antich "Mora".

Seguia la cada vegada pitjor marxa de l'equip de futbol; en Joan Trobat era molt dur amb la falta de disciplina i d'amor propi de certs jugadors que abandonaven sense acomplir els seus compromisos.

I la Xerradeta, a càrrec de Joan Mulet, era amb don Joan Pizà, que aleshores feia 39 anys que exercia de metge a Algaida. Entre altres anècdotes contava els cas d'un malalt que es queixava perquè per molt que els rosegàs no es podia empassar els supositoris. I el d'una parella que hi anà perquè l'al·lota tenia molèsties i en dir?los que no es preocupassin, que era qüestió de mesos perquè es tractava d'un embaràs, l'acompanyant li volia pegar perquè resultà que era son pare de l'al·lota.

esports

Futbol

REGIONAL PREFERENT

En aquest descans de les festes de Pasqua, l'equip d'en Mateu Capellà continua al capdavant de la classificació, si bé per un sol punt de diferència sobre l'Esporles.

Les temporades de futbol són llargues i constantment poden succeir factors que capgiren les expectatives que en un principi es plantegen. Ho deim pels successos d'Alcúdia on una picabaralla va estar a punt de provocar un greu daltabaix. En aquesta ocasió el més perjudicat ha estat el central de l'Algaida, Dani Arroyo, al qual li han caigut 25 partits de suspensió.

A falta que es revisi la sanció després del pertinent recurs per part del club, és un contratemps important perquè en Dani és un puntal de l'equip.

Falten set partits per a la cloenda de la lliga i es presenta un final molt disputat, tant pel que fa al primer lloc com per entrar dins els set primers que tenen opció de jugar la lligueta de promoció a tercera divisió, tot i que sembla que la cosa està ben lligada per l'equip d'en Mateu.

Darrers resultats:

Alcúdia - Algaida 2-1

Algaida - Pollença 1-1

Constància - Algaida 1-1

S'Horta - Algaida 2-0

Algaida - Ferriolenc 2-0

ques jornades per a l'acabament.

Cardassar - Algaida 4-1

Sineu - Algaida 0-4

Algaida - Porreres 4-1

Espanya - Algaida 4-2

JUVENILS

La lliga de primera grup A ha finalitzat amb l'onzena posició per al nostre equip. No és una classificació brillant, s'ha salvat la categoria, encara que amb un poc més d'esperit s'hauria pogut millorar aquest resultat.

Els darrers resultats són:

Algaida - P. R. Llull 2-5

Alcúdia - Algaida 1-1

Algaida - Manacor 1-1

La Salle - Algaida 7-0

INFANTILS

Els infantils que entrena en Manolo han arrelat a la meitat de la classificació i pareix que ja no se'n mouran. Esperam una recuperació en aquest final de lliga perquè l'equip té aptituds.

Algaida - At. Manacor 0-3

Cardassar - Algaida 3-0

Algaida - Can Picafort 2-2

ALEVINS FUTBOL 7

Els darrers resultats han eliminat la possibilitat de quedar primers de la lliga, però de totes maneres ha estat una molt bona temporada d'un equip que ha mostrat bones maneres.

Algaida - P. Blaugrana 5-1

Porreres - Algaida 3-3

Algaida - Cardassar 1-3

BENJAMINS FUTBOL 7

Ha acabat la lliga dels més

Equip de juvenils.

Escoleta de futbol. Col·legi P. Pou.

Atletisme

petits amb una molt bona campanya: sisè lloc d'onze participants. Els menuts han tengut un bon bateig en això del futbol.

Algaida - Olímpic 2-6

Algaida - Felanitx 5-2

Arenal - Algaida 12-1

EQUIP FEMENÍ

Les nines que entrena en Joan Nicolau continuen progressant i fent bona feina ja que, llevat dels equips punters, aconseguixen bons resultats i això sempre anima.

Algaida - Ferrioler 3-0

Sta.Ponça - Algaida 3-1

Algaida -P. Muro 4-2

Sa Vileta - Algaida 0-6

VETERANS

La lliga regular de futbol d'empreses on participen els veterans d'Algaida ja ha acabat amb un vuitè lloc a la classificació final. Meitat de la classificació que fa justícia a la feina d'aquests joves. Ara comença el torneig de copa per eliminatòries.

Joan Trobat

CLUB ATLETISME ALGAIDA

Els resultats ens diuen com van les coses en el Club Atletisme Algaida.

Després del Campionat de Mallorca, on es varen aconseguir distints guardons, set atletes del nostre club es classificaren per anar a Eivissa al Campionat de Balears de cros; aquests set atletes són: José Fontes, Toni Oliver i Kathrin Maschke en categoria cadet i J. José Gallardo, Jairo Muñoz, Pep Gelabert i Telmo Sánchez en categoria infantil. Cal destacar el quart lloc de Kathrin Maschke i el novè lloc de J. José Gallardo. Kathrin es va classificar pel Campionat d'Espanya a Oviedo on aconseguí el lloc 62 de 150 participants, amb un temps d'11 minuts i 47 segons per recórrer els tres quilòmetres de cros.

Per altra banda, s'ha dir que en Toni Oliver va anar els passats dies 9 i 10 de març a Saragossa al Campionat d'Espanya de pes, en categoria cadet. Va llançar el

pes de 4 kg. a una distància de 14'59 m. i va aconseguir la medalla de bronze. Aquest atleta també acaba d'aconseguir el Campionat de Mallorca de 60 m. lllisos, de pes i, sobretot, el Pentatló (60 m., 60 m. tanques, pes, llargada i altura).

A la categoria juvenil, en Jaume Oliver va assistir al Campionat d'Espanya de pista coberta a Oviedo en les modalitats de 60 m. i 200 m. lllisos. El velocista algaidí, de Pina, va quedar eliminat a les semifinals dels 60 m. i a la modalitat de 200 m., quan quedaven 12 atletes i en arribar el primer lloc, el desqualificaren per trepitjar una retxa. Però, de totes formes, té la mínima nacional de 22 segons i 5 dècimes en 200 i per això ara assistirà a Còrsega als Jocs de la Mediterrània; pareix que participarà a 100 m. i a relleus 4x100.

Enhorabona a tots els atletes, participants i dirigents per la bona labor. Ànim i endavant.

Toni Oliver, campió de Pentatló, als Prínceps d'Espanya.

Grupet de nins d'Algaida que participaren a una competició de pista.

Una bona notícia

L'aprovació definitiva de les normes subsidiàries del municipi d'Algaida, el passat 22 de març, és sens dubte a nivell local la notícia de l'any. A partir d'ara i a través d'una bona gestió d'aquestes normes es podran solucionar alguns dels problemes que històricament arrossegam en matèria urbanística.

Des del PSM-EN d'Algaida, tot i reiterant que no compartim alguns aspectes del projecte de les normes subsidiàries que finalment s'ha aprovat, fa temps i en vistes a l'extrema necessitat de comptar amb un planejament urbanístic propi, varem prendre la decisió d'impulsar a través de totes les vies possibles l'aprovació definitiva que finalment s'ha aconseguit.

Els homes i dones del PSM sempre hem cregut amb un creixement urbanístic planificat, sostenible, arquitectònicament adequat a la tipologia tradicional del poble, respectuós amb l'entorn natural i que solucioni també la necessitat d'habitatges de promoció pública, i, per això, reiteram el nostre compromís amb la legalitat, la disciplina urbanística i una aplicació general de les normes subsidiàries sense excepcions. A partir d'ara, l'Ajuntament d'Algaida compta amb una eina imprescindible per ordenar el territori.

Pere Sales i Mascaró, regidor del PSM-EN

notícies

Trobada a Menorca de càrrecs públics municipals del PSM

El pròxim 13 d'abril es celebrarà a Es Mercadal (Menorca) una trobada dels batles, batlesses, regidors i regidores pel PSM-Entesa Nacionalista dels diferents municipis de les Illes Balears. En el decurs de la jornada es presentarà el document sobre l'autogovern aprovat recentment per la Federació PSM-EN. Al mateix temps, es debatrà una proposta sobre el pacte local i el finançament de les corporacions locals. A la reunió hi participarà Pere Sales com a regidor del PSM-EN a l'Ajuntament d'Algaida.

El PSM celebra a Algaida el 26è aniversari del partit

Per commemorar els 26 anys del PSM, es va celebrar el passat 5 d'abril al Restaurant Binicomprat un sopar que va comptar amb la participació d'un gran nombre d'afiliats i simpatitzants de tota Mallorca, entre els quals hi havia una important representació de l'agrupació d'Algaida. L'encontre va servir per posar les fites davant els reptes electorals del 2003. En el decurs de l'acte es va fer un reconeixement a les entitats que s'han distingit pel seu treball en els àmbits de la cultura, medi ambient i solidaritat, així com als i a les militants que enguany fan els seus vint anys de compromís amb el PSM.

noticiari de l'ocb d'algaïda

Properes activitats previstes

Divendres dia 26 d'abril,
a les 21.30 h, al nostre local social:

Lectura poètica i presentació del llibre *Restoble* de Gabriel Florit
"Restoblar, a les contrades de Sineu, la meua petita pàtria enmig del Pla, és sembrar enguany, dins idèntica quarterada, el mateix que l'any passat... Aquest poemari és exactament això: els meus temes recurrents de sempre, la quotidianitat, tendreses diverses, l'amor, l'amistat, l'encís i el desencís, la ràbia davant la despersonalització, l'estúpidesa ignorant de bona part de la "meua gent", l'esultícia, l'horror de la violència, però sobretot, per damunt de tot, l'intent d'edificar quelcom de semblant a l'esperança." (De la contraportada del llibre).

Diumenge dia 28 d'abril:

Excursió. Pujarem al Fumat.
Una de les muntanyes més accessibles de la península de Formentor; la pujada és molt suau. Després, per l'antic camí del far, baixarem fins a Cala Murta, un dels racons del terme de Pollença encara no destrossats per la malària urbanitzadora. La sortida serà de la Plaça a les 9 h amb cotxes particulars.

Divendres dia 17 de maig,
a les 21.30 h, al nostre local social:

Presentació del llibre *Les aus de S'Albufera: la nostàlgia del fang*.
A càrrec dels seus autors: Miquel Rayó (text) i Sebastià Torrens (fotografies).
L'acte anirà acompanyat d'una projecció de diapositives sobre un dels espais més singulars i més atractius del paisatge mallorquí: el parc natural de S'Albufera.
"Les fotografies de Sebastià Torrens mostren als ulls dels lectors bona part de la sempre sorprenent i esplèndida biodiversitat d'una zona humida mediterrània i del seu paisatge essencial. Les imatges, alhora espectaculars i d'una estètica impecable, formen part d'una col·lecció fins ara inèdita. El text de Miquel Rayó pretén descriure amb paraules sempre insuficients les emocions que provoca en el cervell humà sensible la contemplació de la naturalesa, especialment de les nombroses aus que viuen a l'aiguamoll. Les imatges i el text es lliguen pàgina a pàgina per demostrar que la naturalesa és el millor patrimoni que la societat de les Balears ha de llegar imperativament a les generacions futures." (De la contraportada del llibre).

pàgina de l'església

La salvació que ve del silenci

Uns dels valors que més es cotitzen en la borsa del nostre món és el triomf, la fama, la glòria, la popularitat, sortir a la primera plana o almenys a la fotografia. Així ho entenen els polítics, així ho presenten els mitjans de comunicació, així es viu en molts de programes de la televisió.

L'Església i els cristians no escapam d'aquesta temptació: feim moltes d'activitats, ens entossudim a deixar coses que es vegin, ens agrada que la nostra opinió surti als mitjans de comunicació, creim que és de justícia que vegin la llum pública els èxits pastorals... No vull dir que aquestes coses siguin dolentes, però tal volta són poc evangèliques.

Si ens dedicam a contemplar els trenta anys que Jesús va passar a Natzaret, descobrirem com en aquest llogaret de la Galilea dels gentils, el Fill de Déu s'hi passà aquest llarg període de la seva vida que fou un temps

Com a cristians tenim molt a aprendre de la vida de Jesús a Natzaret. Nosaltres que anam amb presses i volem tenir respostes immediates per a tot, convé que aprenguem a escoltar, observar i fer silenci. Moltes vegades té més valor la tasca callada i silenciosa que l'activitat renouera de primera fila.

d'aprenentatge, de salvació des de "l'ocult" i de reivindicació de les petiteses.

Cal no perdre de vista l'horitzó; allò que de veritat ajuda a construir el Regne no és l'espectacular, cridaner o sobtant; la salvació ve des de les coses petites, des de l'anonimat, de la senzillesa del viure quotidià, del Natzaret ocult dins la geografia silenciosa de la menudesa.

Durant trenta anys el Mestre va aprendre en l'escola de la insignificància de Natzaret. Tres anys li bastaren per dur a la pràctica el que allà havia après. Tot un exemple que no podem oblidar els seus deixebles.

Andreu Genovart Orell, vicari general

Agenda Parroquial

- **Celebració del sagrament de la confirmació.**

Dijous, 18 d'abril a les 9 del vespre a l'església d'Algaida.

- **Missa amb motiu de l'aniversari de la mort del Pare Bartomeu Pou.**

Diumenge, 21 d'abril a les 12 del migdia a l'església d'Algaida.

- **Visita pastoral del Senyor Bisbe a la parròquia d'Algaida.**

Diumenge, 28 d'abril a les 8 del vespre a l'església.

- **Mes de Maria i Missa a l'església de Castellitx.**

Tots els diumenges del mes de maig a les 6 de l'horabaixa.

- **Grups de primera comunió.**

Diumenges 23 i 30 de juny a les 6 de l'horabaixa a l'església d'Algaida.

una xerradeta amb... **JOAN JOSEP MAS Collet**

El problema de l'aigua és el problema del repartiment: qui té prioritat? El que produeix aliments o aquell que té la dutxa oberta les vint i quatre hores del dia.

Amb el territori passa el mateix: qui té prioritat? El que el té com a eina de feina i produeix aliments o aquell que damunt un metre quadrat especula i guanya milions amb molt poc temps? Volem una riquesa efímera, que aviat passarà, o volem un lloc fèrtil on la riquesa sigui compartida i perduri. L'agricultura fa que la riquesa sigui estable i això és el que pretenem fer saber amb aquest congrés.

Has dit que un altre tema de què parlareu serà el de la globalització?

Unió de Pagesos estariem amb la gent de Porto Alegre, estam a favor d'una globalització justa i social. En aquest congrés volem introduir un concepte que és el d'"agricultura pagesa": que cada pagès ha de ser autònom per produir el que vulgui i allà on vulgui i se li ha de facilitar aquest fet. La globalització diu tot el contrari: produir el que volen els grossos i allà on ells volen.

Què en voleu de l'ecotaxa?

No en volem un tant per cent, ni una quantitat determinada de doblers, volem projectes concrets. Nosaltres creim que hi ha un tema molt important com és el de les aigües depurades, actualment se'n perd el setanta per cent i se n'hauria d'aprofitar el cent per cent. Utilitzem l'ecotaxa per a aquest tema.

Un altre projecte interessant és el de la formació. Actualment, s'imparteixen cursos d'una manera no reglada. Es necessita un emplaçament a prop de Palma, un espai adequat per dur a terme una formació així con cal.

Necessitam que de qualche manera l'ecotaxa ajudi que els espais protegits siguin rendibles.

Quin és el futur de l'agricultura?

Massa vegades es diu que l'agricultura no té futur, que està malament... i és veritat que no està bé i que els pagesos mallorquins són els més pobres de la Unió Europea. També és veritat que aquí hi ha sobredimensionat un dels tres sectors econòmics i que, a més, no fa de motor dels altres dos, sinó que se'ls menja. Tot això és per manca de previsió econòmica. Ara bé, a fora vila hi ha futur, perquè tothom necessita menjar dues o tres vegades al dia i qui produeix els aliments som nosaltres. Si qualche jove es vol fer pagès, fent molta feina, com qualsevol altre empresari, té futur.

Quina relació té Unió de Pagesos amb els actuals governants?

També es diu moltes de vegades que Unió de Pagesos és l'organització dels que ara comanden. Això no és veritat. Molta gent confon esquerra amb progressisme i no hauria de ser així. No és el mateix ser d'esquerres que ser progressista. Tots els pagesos progressistes de Mallorca, és a dir, els que volen el progrés de la seva professió i de l'illa estan dins Unió de Pagesos, però això no vol dir que tots siguin d'esquerres. De fet, n'hi ha de tots els partits, però tots progressistes.

A en Collet, com el coneixen per Algaida, li agrada passar el temps lliure a fora vila. Col·labora a Titoieta Ràdio, on parla de política autonòmica; també passa gust d'anar a S'Acadèmia (el cafè de plaça) i, sobretot, estar amb la seva parella, na Catalina Xalet. Tot i que no es considera gens extern, és soci del Montuiri (que juga a Tercera) però va a veure jugar l'Algaida (que juga a Preferent).

una xerradeta amb...

JOAN JOSEP MAS Collet

Joan Josep Mas "Collet" és un montuïrer, que des de fa un temps viu a Algaida, té vint-i-set anys i és el coordinador sindical d'Unió de Pagesos de Mallorca, que aquest mes d'abril celebra el seu VII congrés. Uns dies abans que aquest es celebràs mantinguérem aquesta xerradeta.

Com arribes a Unió de Pagesos de Mallorca?

A ca nostra sempre vàrem viure Unió de Pagesos de molt a prop i d'una manera molt intensa. Mon pare i ma mare, a més de fer de pagesos, varen ser fundadors de l'entitat i mon pare va ser-ne el primer secretari general. La primera seu d'Unió de Pagesos era al carrer Dau, número trenta de Montuïri, que, encara, és el domicili dels meus pares i allà on jo vaig néixer. De petit em varen inculcar l'estimació a l'ofici (no que hagués de fer de pagès, de fet el meu germà estudia per ser mestre d'escola) i el respecte als drets i llibertats que representa Unió de Pagesos.

La primera experiència dins l'organització sorgí quan tenia quinze anys i vaig tenir la possibilitat d'anar a unes jornades de joves pagesos que es celebraven a Menorca, allà ens trobàrem amb gent de tot l'estat espanyol i va ser quan amb en Jaume Pocoví, l'actual Secretari General, entràrem dins la dinàmica d'Unió de Pagesos. A partir d'aquesta trobada creàrem Joves Pagesos, dins la mateixa organització: ho duguérem a un congrés, s'aprovà i entràrem dins la comissió.

Què és un sindicat (al segle XXI)?

Nosaltres vàrem néixer com a sindicat a finals dels anys setanta i, ara, com va dir fa unes setmanes el nostre secretari general, som una gran patronal. No som com UGT o CC00, som una patronal dels petits i mitjans empresaris agrícoles i, a més, som progressistes. Els nostres afiliats tenen empleats; de fet, hem firmat un conveni col·lectiu com la gran patronal dels pagesos mallorquins.

Quins seran els temes estrella del proper congrés?

Hi ha una sèrie de problemes que, desgraciadament, venim tractant des de fa vint-i-cinc anys i altres que si han anat afegint. Parlarem d'aigua, de territori, d'espais protegits, d'autoorganització del sector, de mà d'obra, d'administracions públiques i de la globalització. Són temes d'actualitat per a la majoria de la població, però també n'hi ha que són l'eina de feina del pagès.